

Mini-terminátorok a keverőpult mögött

**Két srác, több tízórányi munkaóra, ezernyi potméter csavarás,
több millió hanghullám: Balog Pétert
és Lukács Mátét kísérem el egy tábori munkanapra.**

„Kecskés István bejön, és csak annyit mond, hogy kér egy szokásosat.” Ez bármelyik vidéki kocsmából ismerős lehet, az idei médiatáborban a stúdióban ülők számára azonban egészen más jelentéssel bír, ugyanis mikor a táborvezető ezzel a felszólítással nyit be a stúdióba, akkor valójában azt várja, hogy a technikusok a foglalkozásszignál lejátszása után a hármas mikrofonon élőben adják be a hangját a táborozóknak.

Lukács Máté és Balog Peti ébredés után egyből a stúdióban kezd. Keveset pihennek, és az ötödik napon már eljutottak odáig, hogy az eddigi dallamos ébresztőt már gond nélkül átallusszák. Azonban felfedezték, hogy a technika erre is megoldást nyújthat! Mióta ébresztőjük egy egy kilohertzes szinusz jel, mindig felébrednek reggelente a fülsértő sípolásra. Ezután RÉM, délelőtti hangosítás, délben a krónika élőben, délután és este újabb programok technikai megoldása a felada-

tuk, ezek mellett pedig csoportszignálokat és bejátszásokat szerkesztenek, hangjátékot vágnak, zenelistát készítenek.

Máté kérdésemre elmesélte, hogy négyéves korában rengetegszer vitték színházba, és ott határozta el, hogy ő technikus szeretne lenni. Mikor óvodástársai kérdezték tőle, hogy mivel is foglalkozik egy technikus, ő elmondta nekik, hogy például ő kezeli a színházban a robotlámpákat. Lelkesedése azóta is töretlen. Mindkettő a Táska Rádiónál dolgoznak, mégpedig nem is keveset. Máté technikusként, Peti a technikusság mellett műsort is vezet.

Legtöbbször a hétfőn minden napján bemennek iskola után, és napi három órát töltenek a rádióban. Kemény munkájuk egyik látványos eredménye, hogy nemrég egy háromnapos gyakorlaton vehettek részt a Petőfi Rádiónál, ahol például Buda Marcial is megismerkedhetett, aki táborban tartózkodása alatt fel is ismerte őket.

Sokat meséltek mindkettő a Táska Rádió által szerzett szakmai tapasztalatokról, és arról, hogy olyan emberektől kaphattak ott tanácsokat, mint például Bazsa Péter, a Rádió 1 igazgatójától. Elmondták, hogy ezeket miként tudták hasznosítani a RÉM-ek zenei megoldásaiban.

Máté azt is elmondta, hogy ez a tapasztalat számára azért is nagyon fontos, mert felnőttkorában hangmérnökként vagy technikusként szeretne elhelyezkedni, és a diákrádiózás valamint a táborbéli szerepe is sok tapasztalattal segíti őt ebben a törekvésében.

Szerző: Nagy Soma

Fotó: Schumacher-Kovács Ákos

Néhány éve vagy épp évtizede még ők maguk is táborozók voltak, ma már csoportjaik élén bizonyítanak. De vajon mire emlékeznek még az első médiatáborukból és hogy sikerült az átállás táborlakóiból szervezővé. A táborvezetőség tagjait faggattuk.

Folytatás a 3. oldalon

A kezdetektől itt van a DUE-val, az egyesület alelnöke, emellett doktor, egyetemi tanár, író, kutató és a pálinkák nagy tudóra is egyben. De mi van a titulusok és a jelzők sűrű erdejé mögött. Balázs Gézával beszélgettünk.

Folytatás a 4. oldalon

Mezei táborozóként kezdtek, mégis egy év alatt a világhírnév felé vezető útra léptek. A tábor sztárjai, a három Klán-tag, Babaitisz Jorgosz, Király Kristóf és Tóth Attila exkluzív interjút adott az EgRiportnak világtornéjukra készülődve.

Folytatás a 8. oldalon.

És ami nem fért bele:

#ER és EgRiport az interneten is!

Talpra Marci!

Az MR2 Petőfi Rádió vezető hangja és műsorvezetője, holott „csak” skizofrént akart játszani egy darabban. Buda Marci tapasztalatairól mesélt az ÚjNemzedék Központ Média táborában, szót ejtett a pályájáról, tanácsot osztott és válaszolt a táborozók kérdéseire.

„Alázat és türelem szükséges”

Buda Marci, akárcsak a szakmában dolgozók nagy része, a számárlétra aljáról kezdte. Onnantól, hogy ő volt a kávé srác, akit néha felkértek egy kisebb munkára, eljutott addig, hogy most vele ébred az ország nagy része és a neve összeforrt a rádiózással. A feltörekvőknek azt tanácsolta, hogy a nagyravágyás nem mindig vezet jóra, csak ha alázattal és türelemmel párosul.

Haver híján példakép

Mivel rádiós szakmában óriási a versengés, ezért szakmabeli barátja nem igazán van – tudtuk meg a műsorvezetőtől. Ellenben kiemelt pár szakembert, akire felnéz és akit tisztel. Ilyen például Bocskor Gábor, Csizsár Jenő, Bányai Gábor és Csillag János.

Mint ember...

A rádiózástól kicsit elkanyarodva elárul-

ta, hogy mint bárki ő is megszállottja pár dolognak.

Munka után a videojátékok, a „mozdulatért” a cigizik, az adrenalinért bungee jumpingolt már és tandemugrást tervez élő adásban akár. Elmondta, kezdetekben még a színjátszás felé kacsintgatott, azonban hamar kiderült, hogy az egy zsákutca számára. Egy régi álmát osztotta meg velünk: „nagy színpadon akartam eljátszani egy skizofrént.”

„A fiatal titánok egyike”

Miközben a fiatal tehetségekről beszélt, kiszúrta Balog Peti, aki idén júniusban volt nála a Petőfi rádióban. Kiemelte, hogy van benne alázat és rátermettség. „Én is kérdeztem tőle. Érdekel, kicsoda” – egészítette ki, kihangsúlyozva, hogy ez nagy dolog.

„Szerencsés csillagzat alatt születtem”

- magyarázta azt a tény, hogy őt még sehonnan sem rúgták ki. Azonban a Petőfi Rádióig hosszú út vezetett, amit nagyrészt egyedül járt be. Marci elmondása szerint maga taposta ki az ösvényt minden különösebb segítség nélkül. Ennek tudatában pedig új értelmet nyer a szerencse, ami hol segítette, hol pedig kihúzta a talajt a lába alól.

Néha felvágnak a negatív kommentek

Sajnos a netes visszajelzések nagy része bántó és a kommentelők csak kötzködnek – tartja Marci. Azok meg inkább megbűjnek, akik tényleg szeretik a műsort. Ezért tanulni semmiképpen nem lehet tanulni belőlük és gyakran felidegesítik vagy lehúzzák az embert – mondta a Petőfi Rádió műsorvezetője.

Szerzők: Palotás Zsuzsi

Fotó: Tehel Lili

Többen velünk, mint ellenünk

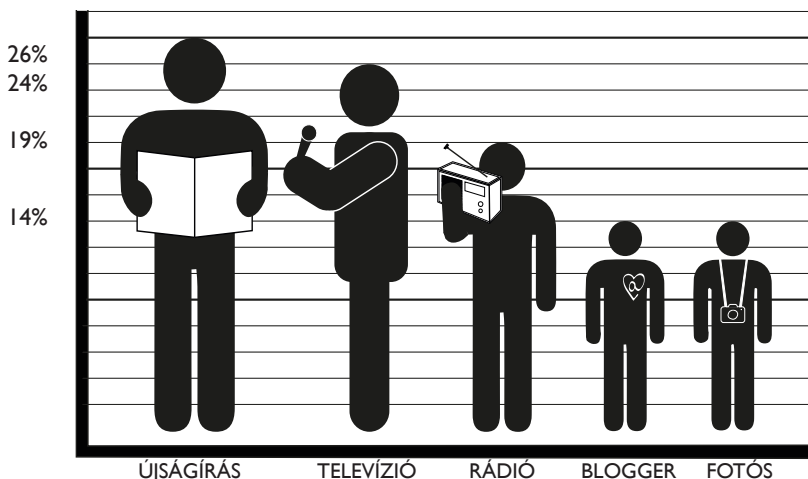
A táborozók tíz százaléka érdektelen a médiával kapcsolatban, az elsőprő többség azonban szakmában belül képzelel el magát felnőttként – derül ki a #ER csoport nem reprezentatív felméréséből.

Mindenki előtt ott áll az érettségi és a pályaválasztás, sorsdöntő kérdése. A táborlakók által kitöltött kérdőív alapján elmondhatjuk, hogy a résztvevők közel kétharmada (61%) a tábor előtt már foglalkozott médiával, valamilyen mó-

don. A felmérésre adott válaszok alapján az emberek 89 százalékának keltette fel az érdeklődését a tábor a média iránt. A média világával korábban nem foglalkozóknál jelentős a javulás.

Az utolsó kérdés osztotta meg igazán az alanyokat, melyben azt kérdeztük, melyik területen dolgoznának szívesen. A többség nem is tudott csak egy választ megjelölni. Az újságíró pályát 26 százalék jelölte, a tévést 25, a rádióst 19, a bloggerit és a fotóriporterit 14-14 százalék választotta a kitöltőknek.

Az egyik kitöltő külön írta, ő Kapitány akar lenni, és ezt a címet már birtokolja is. A válaszadók 11 százaléka ugyanakkor nem választott, ez alapján elmondhatjuk, a tábor alig egy tizede áll olyan diákokból, akik teljesen más irányban képzelel el az életüket. A vezetők pedig készülhetnek, mert a válaszok alapján sok elszánt munkatárssal fognak találkozni!

Szerző: Kobl Adrienn, Infografika: Zsubori Eszter

A másik térfele

Ma ránk szólnak, néhány éve, vagy épp másfél évtizede még a legnagyobb csínytevők voltak. Táborvezetőinket arra kértük, idézzék fel velünk azt, mikor először léptek be a Médiatábor kapuján. Kíváncsiak voltunk a nagy váltásra is: lelkes táborlakóiból hogyan éltek meg, hogy ma már csoportvezetőként ők határozzák meg a feladatot és buzdítják a szorgalmas diákokat a jobb munkára.

Kecskés Istvánt, a tábor vezetőjét kérdeztük a legjobb tábori emlékeiről, amire ő csak annyit mondott, hogy 1993-tól kezdve legszívesebben újraélné az összes tábort, amiben részt vett. Első táborában Balázs Géza csoportjában voltása, „Zuhanyhíradó” csoportot erősítette. Elmesélte, hogy az újságírói véna már születése óta vele van, s mióta megtanult írni, már a cikkeknek szentelte életét. Első anyagát 15 évesen írta meg, amit elküldött a Nemzeti Sport akkori tini-szekciójába. Azonban nem rakták be, ami nagyon rosszul esett számára. Állítása szerint akkor még duzzogó korszakát élte, de arra sosem gondolt, hogy letesz nagy álmáról, arról,

hogy egyszer a Nemzeti Sport újságírója legyen. „Jó ember, jó apa és jó újságíró szeretnék lenni” - árulta el három legfontosabb célját az életben.

Gálosi Dóra különleges helyzetben van, két tábor után lett csoportvezető, ráadásul a vezetőség legfiatalabb tagja. A születésnapja pedig minden évben a tábor

idejére esett: idén épp a 18. Elárulta, hogy legkedvesebb emlékei mindig erre a napra estek: tavaly videóval és mini fánkkal várták, két éve pedig már az ajtón kilépvé megtáncoltatták július 14-én. Dóri azt is megosztotta velünk, hogy mikor felkérték

csoportvezetőnek sokáig gondolkodott a válaszon és elárult nekünk egy kulisszatitkot is, amiben megemlítette, hogy a tábori előleget már befizette ekkor. A tábor előtti két napon inkább táborozó szeretett volna lenni, ennek ellenére mégsem fordított hátat a kihívásnak és örömmel mesélt a csapatáról. Sokat készült, hogy minél többet hozhasson ki a bloggerekből és legjobban a csapatépítésre fektette a hangsúlyt.

Kecskeméti Dávid most a fotóscsoportot vezeti, de két évtizede még ő is táborozott. Elmondta: számára a legemlékezetesebb a 2013-as év volt. Kocsmár-Tóth István kiállítás megnyitó-beszéde csalt akkor könnyeket a szemébe. A ma már csoportvezetőként tevékenykedő Estvanka akkor még a fotóscsoportot erősítette. Dávid egyik legnagyobb kalandja táborozóként az volt, mikor Mezőberényben készítettek a nemzetiségekről kétórás kereskedelmi rádiós-zenélős-beszélgetős műsort. Amit ugyanakkor - állítása szerint - senki sem hallgatott.

Szerző: Harczy Beatrix

Fotó: Nagy Gergő

Közösség, tehetség, BARÁTSÁG?

Könnyen barátkoznak a táborlakók, akiknek nem jelent nehézséget az, hogy olyanokkal ismerkedjenek, akikkel nem egy csoportban vannak. A táborbéli barátok, ha külön csoportban is vannak, mindig megtalálják a módját annak, hogy együtt tölthessenek egy kis időt.

„Sokan vannak azok, akiket nem ismerek, de ennek ellenére nagyon szívesen építetek kapcsolatokat, beszélgetek olyanokkal is, akikkel eddig még nem találkoztam – mondta Czikkely Márton –. Vannak olyanok, akikkel már olyan jóban vagyok, mint a csoporttársaimmal, de azért nyilván az utóbbiakat közelebről ismerem. A legtöbbször az ebédlőben, a lapszerkesztőségben találkozok új arcokkal, akikkel végül beszélgetek is, ha mellém ülnek” – tette hozzá a RePoszt csoport tagja.

Egy másik táborlakó, Szűcs Doma azt mondta, hogy rengeteg új arcot ismert

már meg a barátain keresztül, és akikkel eddig találkoztak, mind jófejek voltak. Amikor ideje engedni, velük tölti az időt, együtt lábtengőznek, vagy pingpongoznak.

„Már az első nap megismerkedtem egy csomó új emberrel, akikkel egy szobába kerültem, vagy csak a közelében voltak a szobáknak – mesélte Korpos Viki –. Roppant kedvesek és befogadóak voltak, nemcsak ők, de a barátaik is. Azóta is mindig keressük egymást, és minden szabadidőnk együtt töltjük. Mivel nem igazán vagyunk egy csoportban, nagy mázli, ha van valaki a csoportunkban, akit már ismertünk, de mint mondtam, ez elég ritka.” Két másik táborlakó is azt mondta, hogy nem számít az, hogy külön csoportokban vannak a táborozók, az ebédlőben, a buszon, a szobákban, a közös barátokon kívül úgy is tudnak barátkozni, hogy ha csak simán beszélgetésbe kezdenek egy szimpatikus személlyel.

Akad olyan is, aki azt nyilatkozta, hogy

nem szívesen nyit mások felé, nem szeretne újakat megismerni. Mikor megkérdeztem miért, azt válaszolta, fél újakat megismerni és még nem nyitott a többi táborlakó felé. Kis beszélgetés után viszont rávettem, hogy próbáljon ismerkedni, mert mindenki befogadó a táborban, és biztos találna barátokat, így nagyobb élmény lehetne számára a tábor.

Szerző: Kiss Betti

Fotó: Németh Kriszta

Az időzsonglőr

Balázs Gézával, egyetemi tanárral, íróval, kutatóval, a DUE alelnökével beszélgettünk a médiához fűződő viszonyáról és arról, hogy hogyan lehet bánni az idővel sok tennivaló és ötlet esetén is.

Kutatóként a világ számos pontján megfordult már, Costa Ricában, Burmában, Kínában, Egyiptomban. Ezen helyszíneken többek közt kihalt civilizációkkal, kultúrákkal, nyelvekkel, különleges építményekkel kapcsolatos kutatásokat végzett. A DUE alelnöke amondó most is és a múltban is az élet hozta a lehetőségeit.

„A világ dolgai már gyerekkorom óta érdekelnek, egyetemista koromban is sokat írogattam, tanulmányaim és kis könyvecském is megjelent. De ez nem feltétlenül azt jelenti, hogy az ember kutatóvá válik, hanem inkább azt, hogy amikor lehetőséget kap olyan állásba kerül akkor kötelezően teljesít. De ehhez a megfelelő lehetőség is kell, amit ha nem kaptam volna meg, napi robotból éltem volna. Amit egyébként ugyanúgy csináltam volna, mert nem félek a munkától. Most is rengeteg dolgot csinál-

lok egyszerre, nekem mindig szükségem van valamilyen munkára, amin dolgozhatok” – meséli magáról Balázs Géza.

Már az írás is nagyon korán megjelent az életében. Szerinte mindenki életében van egy vezérfonal, ami az egyéniségével függ össze. Ezért lehet az is, hogy a kutatás mellett a média is meghatározó számára.

„Nehéz felidézni, hogy mi mutatott arra fiatalkoromban, hogy egyszer itt leszek, viszont már 10 évesen megtanultam vakon gépelni. Volt otthon egy írógépünk egy könyvvel, ami alapján tanultam. Elkezdttem saját újságot szerkeszteni otthon, amit ugyan nem terjeszthettem, viszont az általános iskolában ez a munka folytatódnak. A gimnáziumban már a diákrádió következett. Ebből a rádióból lett Magyarország első médiakultúrája. Itt megszakt ez a folyamat akatonaéveim miatt, viszont a DUE-ben visszatérhettem a rádiózáshoz. Gyakorlatilag így, néhány év kivételével folyamatosan rádiózhattam, amit nagyon szeretek.”

Ennyi elfoglaltságot szinte lehetetlennek tűnik összeegyeztetni. A folyamatos ötletek, projektek, tennivalók számontartásá-

ra külön rendszerrel rendelkezik. Mindig odafigyel rá, hogy bizonyos időközönként beiktasson egy szabadnapot, amikor nem végez semmilyen munkával kapcsolatos dolgot sem.

„Az életemet nagyon pontosan megtervezem. Például van egy noteszem, amiben mindig vannak olyan napok, amik üresek. Ügyelek arra, hogy ezeken a napokon szabad legyek. Például most is hívtak, hogy adjak interjút, aminek eleget tettem, mert van időm, de ha például május 23-án hívtak volna – ami egy szabadnap – akkor azt mondtam volna, hogy nem érek rá. Az ilyen napokon általában otthon vagyok, aktívan kikapcsolódom, biciklizem, úszok, olvasok, írok, és nem engedem, hogy ebbe bárki is beleszóljon. Nem szabadalom fel az életemet picit szakaszokra, hanem egy napba bezúfólok sok mindent és utána a többi napon tudok alkotni.

A munka beosztása mellett a feltöltődésre is mindig szakít elegendő időt, sokat olvas, sportol, kedvencei a kert munkák.

„Aki ismer, azt mondja, nagyon kevés időt szánok magamra és a környezetemre. Nekem a hobbim és a munkám nagyon szorosan összekapcsolódik, nagyon szeretek

„Rúgsz, harapsz, kinyomod a szemét..”

Köztudott, hogy minden évben az egyetemek többsége gólyatáborra szervez a felvételt nyert hallgatóknak. Ebben a témában kérdeztem meg felvételi előtt álló középiskolásokat, illetve egy egyetemi hallgatót is, hogy mit gondolnak a gólyatáborokról, hogyan vélekednek a hasznosságukról. A válaszokból kiderült, hogy a megkérdezettek közül mindenki szívesen menne, várja a közösségépítés és ismeretszerzés miatt. A programtól azt várják, hogy képet kapjanak az egyetemről és annak közösségéről.

Fenyvesi Máté, a Szegedi Tudományegyetemre jár, és javasolta a táborban való részvételt a beilleszkedés megkönnyítésének érdekében. Idén különösen nagy az érdeklődés a téma iránt a tavaly az Eötvös Loránd Tudományegyetem (ELTE) gólyatáborában megerősített lány esete miatt. Vajon megváltozik-e a táborra készülők véleménye egy ilyen eset után? Hogyan vélekednek egy ilyesfajta bűncselekményről? Félnék-e a lányok

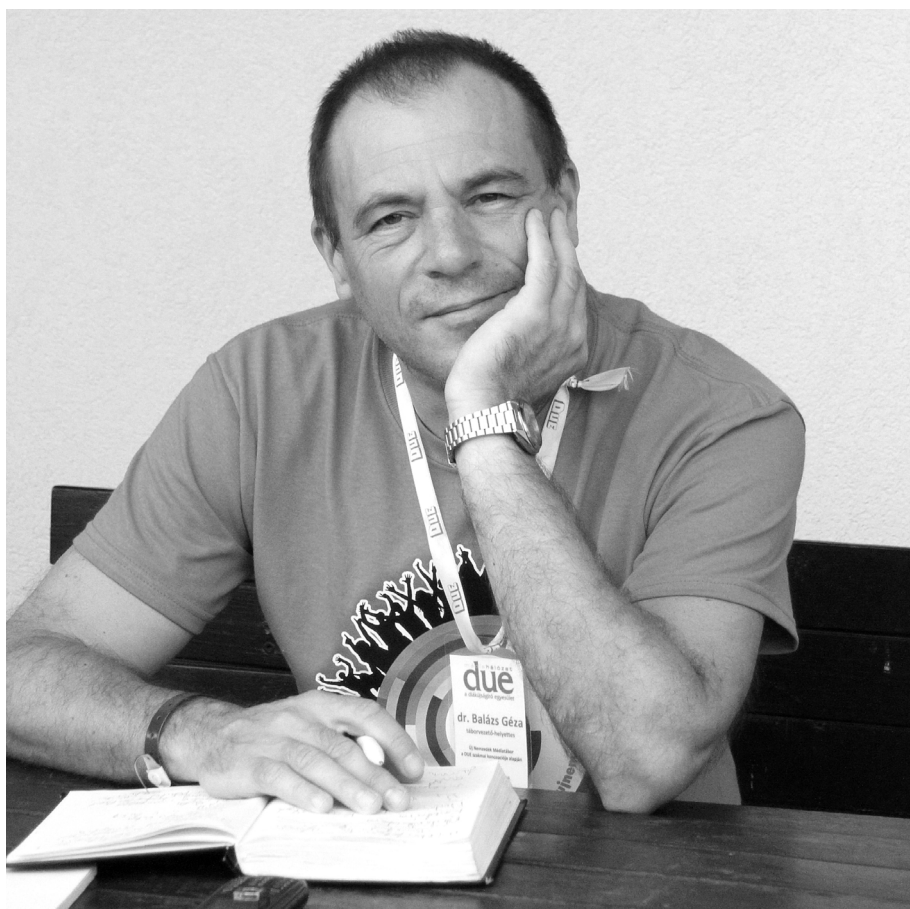

attól, hogy áldozattá válhatnak? Miként reagálnának, ha velük vagy a társaságukban történne hasonló? Ezek után maradnának-e az adott egyetemen?

A lányok véleménye nem változik meg annak tudatában sem, hogy velük is előfordulhat. Mindegyikőjük kiemelte annak fontosságát, hogy figyelmesebbnak kell lenniük, mivel ismeretlen környezetben tartózkodnak. Balogh Luca így fejezte ki magát: „Extra figyelmességre int, de nem változott a véleményem.” A többség számol a veszélyekkel, viszont bíznak benne, hogy velük nem történik meg.

A reakciók is és az, hogy hogyan reagálnának egy erőszakos tette, illetve mit tennének utána, ismételt megegyező válaszokat szült. Dósa Loretta úgy gondolja, „mi, lányok, érzékenyek vagyunk, és a végletekig elmegyünk egy ilyen helyzetben: rúgsz, harapsz, kinyomod a szemét, de fontos, hogy ha ilyen történik velünk, azt kibeszéljük magunkból!”

„Undorító egy ilyen tett, el kell érnünk a legnagyobb büntetést, és egy ilyen krízishelyzetben is erősnek kell

írni, olvasni. Minden nap olvasok, szépirodalmat, vagy tudományos munkákat. A legjobban pedig kertészkedés közben tudok kikapcsolódni. Otthon van egy kis kertem, amit teljes egészében én gondozok, elültetem bele a virágokat, amiket családtól, barátoktól kapok. Ehhez már nincs akkora tehetségem, mert a növényeim egy része kipusztul. Viszont három óra munka után jó érzés gyomlálni egy kicsit. Ezt nagyon szeretem, viszont télen ez nem megy. Akkor általában havat lapátolok, amit szintén nagyon szeretek. Mindig a szomszéd háza előtt is én takarítom el a havat.”

Géza legfőbb életvezetési tanácsa tehát a pihenés és a munka helyes beosztása, de a munka szeretete sem elhanyagolható szempont.

„Igyekszem úgy élni, hogy mindig ellensúlyozzam valamivel a szellemi munkát, mert be lehet tőle golyózni. Addig kell csinálni mindent, ameddig öröm. Öröm írni, öröm olvasni, öröm kutatni, és ez akkor öröm, ha az ember fizikailag és mentálisan is rendben van.”

Szerző: Lampert Kitti

Fotó: Szayly Bálint

Itt a parti, hol a parti

maradni!” – mondta Sólyom Eszter. Arra, hogy maradnának-e vagy elbúcsúznának az adott egyetemről, szintén hasonló válaszokat adtak. Luca szerint egy ember nem döntheti el, milyen a társaság és az egyetem. Eszter úgy gondolja, hogy az egyetem reakciójától függ, hogyan kezelik az esetet.

Végül pedig a másik nem képviselőjét is megkérdeztem Fenyvesi Máté személyében, hogyan vélekedik, és mit javasol a lányoknak. Szerinte is megvetendő az erőszakoskodás, és rendkívül borzalmas cselekedet is egyben, de a tavaly történtek ne riasszák el a lányokat a gólyatáborban való részvételtől. „Fel kell hívni a figyelmet, hogy ilyen megtörténhet, de legjobban egymásra figyelve tudunk csak kellőképpen, szabályokat betartva részt venni egy ilyen gólyatáborban, és ha ezek megvannak, kisebb az esélye egy ilyen szörnyűségnek” – zárta gondolatait Máté.

Szerző: Oszkai Klaudia

Fotó: Pálfalvi Regina

Eger szórakozóhelyekben gazdag város, sok hely közül azonban az ide utazó bulizós fiatalok alig tudnak célpontot választani. Megkérdeztünk két, nevük elhallgatását kérő táborozót, ők hova járnak esténként.

Bíboros Poharazó

A Bíborosban minden korosztállyal találkozhatunk. Egy kellemes kis utcában található két lakóház között, és „Lehetőségünk van táncolni és koncerteket hallgatni a barátainkkal.” A Bíboros a nyári időszakban a leglátogatottabb, de máskor is előfordul, hogy teltházassal zárnak.

Gödör Kult Klub

Ez a Broadway Studio új stílusú adaptációja. „Ez egy diszkó jellegű hely, ahol alternatív és bulizenétjátszanak, és vannak élvezetes koncertek.” Egy romkocsmá underground jelleggel, ami menedékhelyként szolgál az alternatív vagy rockzene kedvelőinek. A város legkedvezőbb áraival rendelkező klubként emlegetik.

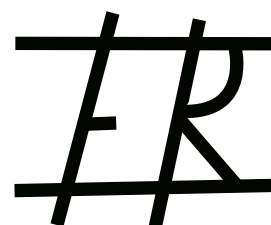
Liget Dance Hall

Az Érsekkertben található Liget minden péntek este a város legjobb bulijaival várja a szórakozni vágyókat. „A Liget nagyon

jó hely, klub jellegű, inkább a fiataloknak ajánlott.” Emellett színvonalas műsorokkal és retro diszkópartikkal várják a vendégeket.

A Gödör és a Bíboros végzős egyetemistáknak és idősebbeknek, míg a Liget első éveseknek vagy középiskolásoknak ajánlott. A Gödörrel és a Bíborosról a palettaonline.hu-n, a Ligetről pedig a ligetdancehall.hu-n olvashattok bővebb ajánlást. További információért keressétek fel Facebook oldalait.

Szerző: Mike Dominika

DUE nélkül, DUE-val együtt!

Ortopéd műszerész is csatlakozott az idei Új Nemzedék Médiatáborhoz. Alkéri Ádám most vesz részt először az év legjobb tíz napján, azonban a régi anekdotákkal már ő is tisztában van. Ahogyan azzal is, mi kell ahhoz, hogy csoportvezető lehess – akár táborozói múlt nélkül.

Mikor kezdett érdekelni a média, hogyan indult a pályafutásod?

Öt éves koromban kezdődött ez a szerelem, amikor videokamerát nyomtak a kezembe. Aztán teltek az évek, tizedikes lettem, kezdtem jobban belemerülni a témába, de aktívabban csak két éve foglalkozom a médiával. Jelenleg a Szeretlek Magyarország stábjában dolgozom.

Ha média és fiatalság, akkor DUE. Hogyan találtál rá az egyesületre?

Kruzslíc Dávid által ismertem meg a médiahálózatot. Nagyon sokat mesélt

(tizenhét év DUE-zás után lehet is) a tábori életről, a szakmai programokról. Ő kérdezte meg, hogy érzek-e magamban annyi ambíciót, hogy egy csoport élére álljak, én pedig szívesen elvállaltam, mert kihívásnak éreztem.

Táboron kívül mivel foglalkozol?

Az eredeti foglalkozásom ortopéd műszerész, ebben a szakmában heti négy napot dolgozom, a többiben pedig a médiáé a főszerep.

Mi a különbség a Szeretlek Magyarország és a DUE csapata között? Mennyire tudsz az itteniekkel együtt dolgozni?

Mindkét csoporttal egyaránt harmonikusan megy a munka. A Szeretlek Magyarország csapatában van két DUE-s is. Annyi különbséget és egyben nehézséget tudok említeni, hogy a táborozóknak még nincs rutinja, de azért vagyok, hogy ezen segítsék.

Milyen kapcsolatot alakítottál ki a vezetővel, illetve a táborozókkal?

Glac Norberttel lett szorosabb a kapcsolat, hiszen szobatársak vagyunk. A vezetővel szakmailag nagyon szívesen elbeszélgetek, Kruzslíc Dáviddal – munkatárs lévén – más a nexusom. Minden nagyon új számomra, bele kell tanulnom, hogyan mennek itt a dolgok, és milyen is a tábor. Nem egyszerű feladat ilyen összeszokott emberek közé beilleszkedni, de nyitott vagyok, és igyekszem megtalálni

mindenkivel a közös hangot.

Milyen csoportod van? Dinamikusan tudtok haladni a munkátokkal?

Kihívás csoportvezetőnek lenni, de ezért is vállaltam el! Van egy minimális vezetési tapasztalatom, de még így is embert próbáló. Az elején nehezebb volt, de most már beleszoktam, és élvezem minden pillanatát. Minden VJ-vel meg kellett találnom a közös hangot. Úgy érzem, a gyerek felé a humoron keresztül vezet az út egy kis lazasággal kikövezzve! Nagyon jól tudunk együtt dolgozni, már egyre több feladattal terhelem őket. El kell mondanom, nagyon sok dologra kell odafigyelniük, és nagyon kevés idő áll rendelkezésükre.

És végül a legfontosabb: viszontláthatunk a táborban jövőre?

Ez pont ma fordult meg a fejemben! (nevet) Tegnap még nagyon izgultam a mai előadásom miatt, és a határidők is nyomasztottak, nagy volt a pörgés is. Ma már mindet elrendeztem magam körül, a diákokra is több feladatot háritok, így kicsit nyugodtabb is vagyok. Szóval igen, ha minden összejön, akkor én is itt leszek jövőre.

Szerzők: Kobl Adrienn, Oszkai Klaudia

Fotó: Mészáros Alexa

A médiatábor veteránja

Évekkel ezelőtt még megszokott jelenség volt a táborban, hogy rengetegen voltak, akik már harmadik-negyedik tíz napjukat töltötték a DUE kötelékében. Idénre ez megváltozott, a legrutinosabb táborozó a négyszeres táborlakó Kovács Bernadett. Őt kérdeztük arról, mit gondol az Új Nemzedék Médiatáborról.

Korábban háromszor már táboroztál a duésokkal. Miben különbözik a tábor az eddigiektől?

A legszembetűnőbb generációs különbség. Amikor 2011-ben elkezdtem, 17 éves voltam, és nagyon sok nálam idősebb, 20 év feletti táborozó is volt. Most ebből a

korosztályból három-négy személy van, a tábor nagyját általános iskolások teszik ki. Tehát a generációs különbség nagyon megnőtt. Emellett ez a tábor eddig a legszervezettebb: reggeli után egyből kezdődnek a foglalkozások, szuper előadások vannak, úgyhogy ez abszolút pozitívum és nagy piros pont az idei évben.

A táborozók létszáma a tábor előnyére vagy hátrányára válik?

Ha választani kellene, én inkább a hátrányára szavaznék, mert nagyon szerettem eddig a családi hangulatot, ami ennyi gyerekekkel már nem valósulhat meg. Ha csak egy mondatot is, de mindenkivel válhattam, és nyitott vagyok, és igyekszem megtalálni

mindenkivel, hogy ki melyik csoportban van, és ha mást nem, legalább a kereszt nevét megjegyeztem. Ez most nem valósulhat meg.

Melyik volt az eddigi legjobb táborod?

Talán a tavalyelőtti. Érdekes, hogy akkor voltam a legnagyobb csoportban. Akkor „giga” csoportnak számított, ha huszonegy fővel ment egy tévés csoport és aztán váltunk szét a harmadik-negyedik napon a szerkesztőkre és a technikusokra meg az operátorokra, viszont az egy igazi tábor volt családi légkörrel.

Szerző: Farkas Áron

Vetélkedő, mely összehozza a tábort

Már 15 éve rendezik meg, nem csak a jó hangulat, hanem a közösségépítő funkciója miatt is. A táborozók csoportba rendeződve próbálják ki magukat, a játék közben viccesfeladványokon küzdve magukat kereszttül.

Nagyjából 15 évvel ezelőtt Érsok Zoltán és Kruzsliz Dávid alapította meg a vetélkedőt, abból a gondolatból kiindulva, hogy szükség lenne egy olyan programra, amely kevésbé szakmai és jól szórakozhatnak rajta a táborozók.

„Nagyon sok vicces feladatot találtunk ki és volt egy csomó persze, amit ellestünk innen-onnan, mert láttuk, hogy tők jól működik. Gondoltuk, ezt ki kéne próbálni a táborban is.”

Kruzsliz Dávid arról is beszélt, milyen érzés volt számára, amikor átnevezték az Érsok-Kruzsliz Emléketélkedőt Beke-Pál Emléketélkedőre.

„Kevésbé, mint amikor Érsok-Kruzsliz vetélkedőről neveztek át Érsok-Kruzsliz Emléketélkedőre” – válaszolta a tábor egyik szakmai vezetője.

Az emléketélkedőt Pál Zsombor és Beke Dani vezette hosszú éveken át. Majd tavaly új műsorvezető páros próbálta ki magát a színpadon.

Pál Zsombor lapunknak így idézte fel a pillanatot, amikor szervezőkből ők is névadóvá váltak.

„Szerintem elérzékenyültünk Beke Dani-val mindketten. Minden embernek az a végső célja, hogy még az életében elnevezzenek róla valami jelentőset, valami maradandót.”

Idén ismét új páros debütál majd az Emléketélkedő játékmestereként: Gálosi Dóra és Kocsmár-Tóth István.

Zsombor és Dávid kedvenc feladataikra vonatkozó kérdésünkre nem adott választ. Mondván, inkább nem lőnék le a poént.

Az idei vetélkedővel kapcsolatban sem árultak el semmit, viszont Zsombor az tanácsolja a táborlakóknak, hogy „aludjanak előtte egy nagyot, mindenképpen legyenek szellemileg és fizikailag frissek, hozzanak vizálló ruhát, és ne féljenek semmitől”.

Ha mindezekre nem lesz szükség, talán nem is lesz az igazi az Emléketélkedő...

Szerző: Kovács Orsolya

Fotó: Nagy Gergő

Legendás **DUE** ÉKPB vetélkedő

Egy izgalmas csapatverseny, melyre egyénileg jelentkezhetsz

Gálosi Dórinál

és

Kocsmár-Tóth Istvánnál

Időpont: csütörtök este

Helyszín: sportpálya

Gyűjtsd össze minden tudásod!

Jelentkezz!!!

Túl lehet élni a tábori reggeleket

A táborozók nagy részét megviseli az egész napos munka, ezért legtöbbször már jól bevált módszerekkel harcol az ástás ellen. Doroghy Tünde szerint a legjobb ébren tartó a társaság vagy a kóla. „A társasággal gyakran összeülünk, beszélgetünk, de ha mindenki punnyadt, én sem tudok felébredni. Ilyenkor beválhat a kóla.” Ezzel szemben Szűcs Dominik, Kis Réka és Karpos Viktória egyetért abban, hogy a legjobb ébresztő a kávé és a röplabda.

„Mérhetetlen koffeinmennyiség, kávé, energiatital és a jó szobatárs is nagyon fontos” – fűzte hozzá az előbbiekhöz Alkéri Ádám. Pap Andreát a munkaszeretet tartja ébren: „Volt olyan, hogy alig aludtam több napon keresztül, mindössze csak pár órát, de ugyanúgy dolgoztam tovább. Ment a munka, mert élveztem.”

KÓLA!!! – kiabálta az 52-es szoba az imádott ital nevét. A 2-es fiúszoba lakói

azonban ettől részben eltérő választ adtak: valaki az energiatitalt, valaki a kólát részesíti előnyben. A 11-es szoba nagy részének azonban semmiféle plusz energiára sincs szüksége. „Az energiatital nem hat rám, a kávé is csak az ízéért

iszom. Ha dolgozom, elkap egy érzés, hogy addig nem fekhetek le, amíg be nem fejeztem” – mondta Jamriskó Tamás, a Tomi és Raptorok csoportvezetője.

Szerző: Sipos Rita Veronika Fotó: Labancz Lili

Most ez a téma

Mezeitáborozóként kezdték, mégis egy év alatt a világhírnév felé vezető útra léptek. A tábor sztárjaival, a Klánnal beszélgettem. Sajnos csak három tagot tudtam elérni, mivel Iványi Balázs különböző okok miatt nem tartózkodik a táborban: Babaitisz Jorgoszt, Király Kristófot és Tóth Attilát kérdeztem.

Hogy alakultatok meg?

T.A.: Tavaly Jorgosz barátom írt egy nótát, a Mindig más a témát. Nem akart egyedül fellépni, ezért megkért három úriembert, Juniort, Kristófot és engem, hogy segítsünk neki. Nem sikerült olyan rosszul. Úgyhogy úgy gondoltuk, ezt folytatni kéne.

Mi volt a vezérelv, amikor megalapítottátok az együttest?

B.J.: Ez igazából semmi másról nem szól, csak hogy mindenki jól érezze magát. Mi jól érezzük magunkat, azt viszont nem tudjuk, hogy a közönség hogy bír miniket elviselni. Nem véletlenül dobáltunk zsebkendőket a Twenties előzenekaraként, hiszen tisztán látjuk, hogy nem állunk a helyzet magaslatán a DUE-n belül.
T.A.: Nekem semmi kéréssem nincs, csak az, hogy ez a négyes maradjon így együtt és működjön jól a végtelenségig.

Mi ihleti a számaitokat?

B.J.: Teljesen eredetiek vagyunk, ez látszik abból is, hogy az egyik számban mindenkinek az első sora a Wellhelltől van. Emellett az alapzene is tök eredeti. Úgy gondoljuk, hogy tudunk saját erőből építkezni.

Hogyan kezelitek a rajongóitokat?

T.A.: Nem nagyon foglalkozunk velük... Igazából örülünk a pozitív véleményeknek, meg ha nagyon szurkolnak nekünk. A negatív kritikával meg nem foglalkozunk, arról tudjuk, hogy csak azért mondják, mert irigyek ránk.

K.K.: A helyzet az, hogy ők sem foglalkoznak velünk, Eddig egy cikkben sem jelentünk meg. Eddig.

B.J.: Én nem gondolok rajongókra, nem kell értünk rajongani. Ugyanolyanok vagyunk, mint mások, csak kicsithülyébbek.

Milyen sűrűn koncerteztek, vagy adják le a számaitokat?

B.J.: Most voltunk európai és amerikai turnén.

T.A.: Igazából nem is alszunk, gyógyszeren élünk, hogy túléljük és kibírjuk ezt a tempót. Jövő héten megyünk Honkongba, ahol Nicki Minaj lesz az "előfellépőnk", szóval nehezen bírjuk, de hát ilyen ez a popszakma.

K.K.: Külön érdekesség, hogy Afrikából is kerestek minket, pedig onnan senkit sem szoktak.

Ki az az előadó, akivel szívesen dolgoznátok együtt?

K.K.: Attila Taylor Swifftel.

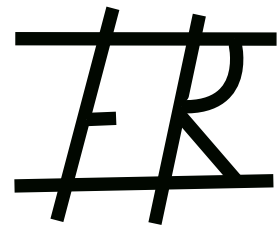
T.A.: Ezt a kérdést fordítva szokták feltenni.

K.K.: Nem értem a kérdést, mert általában velünk akarnak dolgozni.

B.J.: Viszont lesz egy ember, akivel a későbbiekben a záró koncerten együtt fogunk fellépni. Ő is itt van a táborban, de hogy ki az, az legyen még meglepetés.

Szerző: Tomszer Lelle

Fotó: Kecskeméti Dávid

IMPRESSZUM

IMPRESSZUM: a #ER csoport lapja. Készült az Új Nemzedék Médiatáborában, amely a DUE szakmai koncepciója alapján valósul meg, 2015.07.15. **FŐSZERKESZTŐ:** Lampert Kitti. **FŐSZERKESZTŐ-HELYETTES:** Palotás Zsuzsi. **Munkatársak:** Harczy Beatrix, Kiss Betti, Kobl Adrienn, Kovács Orsolya, Mike Dominika, Oszkai Klaudia, Sipos Rita Veronika, Tomszer Lelle, Farkas Áron, Nagy Soma. **Csoportvezető:** Kocsmár-Tóth István. **Szakmai segítő:** Pekoli Miklós. Külön köszönet Nagy Kátyának. **Illusztráció:** SZNOBJEKTÍV CSOPORT; Árvai Eszter, Fartek Patrícia, Fenyvesi Máté, Kovács Ákos, Kovács Kyra, Kozári Golda, Labancz Lili, Mészáros Alexa, Nagy Gergely, Németh Krisztina, Pálfalvi Regina, Szayly Bálint, Tompos Dávid, Tehel Lili. **Csoportvezető:** Kecskeméti Dávid. **Tördelés:** TIPOCHONDRIA CSOPORT; Ács Gabriella, Balázs Mercédesz, Doroghy Tünde Fruzsina, Gyenes Dorina, Haiman Helga, Horváth Kamilla, Losonczy Dóra, Magó Réka, Pénzeli Dorina, Zamdmer Ilona, Zsubori Eszter. **Csoportvezető:** Klebercz Kriszta.